

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Гълъбово, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГЪЛЪБОВО в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ТОДОР АСЕНОВ

при участието на секретаря Белослава П. Колева
като разгледа докладваното от ТОДОР АСЕНОВ Административно
наказателно дело № 20235550200268 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Обжалвано е наказателно постановление №51/04.12.2023г. от Директор на РИОСВ - Стара Загора.

Жалбоподателят недоволен от наложената му наказание моли съда да го отмени. Мотивира се, че при издаването на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения.

Жалбоподателят не се явява в с. з. С молба по даване ход на делото, депозирана чрез адв. Л. Г. от САК моли да бъде даден ход на делото, поддържа жалбата и навежда аргументи за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 1 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 13 ЗАНН.

Въззиваемата страна представлявана в с. з. от адвокат Петков взема становище, че жалбата е неоснователна, че е извършено административно нарушение и правилно е приложен материалният и процесуалния закон.

От събраните по делото доказателства установени с доказателствени средства – писмени, показанията на свидетеля – преценени по отделно и в тяхната съвкупност и като извърши цялостна проверка на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, след обсъждане становищата страните съдът приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и от субект имащ право на жалба и на основание чл. 59, ал. 2 ЗАНН съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административно-наказващият орган в обстоятелствената част на

наказателното постановление е приел за установено от фактическа страна следното:

На 09.05.2023г, при извършена проверка на автосервиз с местонахождение - ****, стопанисван от „Е.П.“ ООД гр. Гълъбово, дружеството, чрез своя управител - Г.Н.М. не е осигурило достъп до помещенията, в които се извършва контролна дейност, на длъжностното лице от състава на РИОСВ – Стара Загора за извършване на проверка за спазване изискванията на Закона за управление на отпадъците /ЗУЖ/ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, с което виновно е нарушил чл. 135, ал. 4 вр. чл. 119, ал. 5, т. 1 ЗУС.

В съставения административно наказателен акт е дадено точно описание на извършеното административно нарушение, неговия автор и са посочени нарушените законови разпоредби. Даденото фактическо описание на административното нарушение, на обстоятелствата, при които е осъществено от жалбоподателя, мястото на извършването му и на основата на какви доказателства е законосъобразно.

Описаната фактическа обстановка се установява по несъмнен и безспорен начин от събраните по делото доказателства установени с доказателствени средства – показанията на св. Р. Д. Т. /актосъставител/, протокол за извършена проверка от 09.05.2023 година.

Цитираните доказателствени средства кореспондират изцяло помежду си, взаимно се допълват и не съдържат никакво противоречие. Те водят до единствено възможния извод относно възприетата от административно-наказващият орган фактическа обстановка.

Съдът констатира, че в случая не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които се явяват основание за отмяна на обжалваното НП.

Действително в съдържанието на Наказателно постановление № 51/04.12.2023г. от и.д. Директор на РИОСВ – Стара Загора са посочени само двете имена на лицето, което го е издало и подписало в качеството си на и.д. Директор на РИОСВ — Стара Загора /"Подписаната инж. Д.Г. и.д. Директор на РИОСВ — Стара Загора"/. Това безспорно е нарушение на изискването по чл.57, ал.1, т. 1 ЗАНН, но то не може да бъде квалифицирано като съществено такова. Обективно това нарушение не е довело до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице, доколкото не засяга индивидуализацията и конкретизацията на административното нарушение от фактическа и правна страна.

Непосочването на бащиното име на издалото НП лице не възпрепятства нито служебно извършваната съдебна проверка досежно материалната компетентност на административно-наказващия орган /т.е дали НП е подписано от лицето, заемащо длъжност в чиито нормативно

регламентирани или делегирани правомощия е налагането на санкции за извършени нарушения по ЗУС/, нито тази за правилното приложение на материалния закон при определяне съставомерността на деянието и неговата правна квалификация.

Титулярството на длъжността „и.д. Директор на РИОСВ — Стара Загора“ към датата на издаване на наказателното постановление не се оспорва и няма данни дори и като индигия за наличието на съмнения относно това дали подписалото НП лице инж.Д.Г. в качеството си на и.д. Директор на РИОСВ - Стара Загора е лицето, заемащо тази длъжност (Решение от 13.04.2009 г. по к.а.н.д. № 97/2009 г. на Административен – съд Стара Загора).

Не може да бъде споделено и оплакването на жалбоподателя за нарушение на чл. 571 ал. 1, т. 13 ЗАНН. Изискването за посочване на място на извършване на нарушението касае не само описанието на същото от фактическа страна, но е и във връзка с чл. 48 ЗАНН, който определя компетентния да разгледа административно-наказателната преписка орган.

В случая се касае за извършване на нарушение на територията на град Гълъбово, ****, в автосервиз, стопанисван от жалбоподателя „Е.П.**“ ООД, гр. Гълъбово. Предвид деянието и мястото на неговото извършване, което е безпротиворечиво определено не може да се приеме, че е накърнено правото за защита на санкционираното лице да разбере пред кой конкретен съд подлежи на обжалване наказателното постановление.

Затова следва да намери приложение разпоредбата на чл. 48, ал. 1 ЗАНН, поради което правилно административно-наказателното производство е било образувано от служителите на РИОСВ – Стара Загора със съставяне на АУАН и правилно административно-наказателната преписка е разгледана от директора на РИОСВ – Стара Загора, респ. издаденото наказателно постановление изхожда от компетентен орган и не е налице порок на обжалваното пред районния съд наказателно постановление във връзка с изискването за посочване на място на извършване на нарушението.

Няма основания и за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Макар и извършено за първи път, подобни административни нарушения са широко разпространени в страната и съдебния район. В този смисъл извършеното деяние не е с по-ниска степен на обществена опасност и обществената опасност не е незначителна, а напротив – завишена.

Противното би означавало неоправдан либерализъм, което е в разрез с генералната превенция на чл. 12 ЗАНН.

По изложените съображения няма основание за отмяна или изменение на атакуваното наказателно постановление и същото следва да се потвърди.

Направеното искане от процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно.

Съгласно 63, ал. 5 ЗАНН във вр. с чл. 37, ал. 1 ЗПП във вр. с чл. 27 е

от Наредбата за заплащане на правната помощ чл. 143, ал. 3 АПК с оглед фактическата и правна сложност на делото, в полза на въззиваемата страна следва да се определят и присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева /шестстотин лева/ които да се заплатят от жалбоподателя, поради неоснователност на жалбата.

Водим от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 51/04.12.2023 г. от Директор на РИОСВ – Стара Загора - изпълняващ длъжността инж. Д.Г., с което е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. на дружество „Е.П.**“ ООД с ЕИК *****.

ОСЪЖДА „Е.П.**“ ООД, с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от Г.Н.М. – управител, да заплати на РИОСВ – Стара Загора разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд град Стара Загора в 14 дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Гълъбово: _____